

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra En Stridsmand

Citation: Skjoldborg, Johan: "En Stridsmand", i Skjoldborg, Johan: *En Stridsmand*, 1896, s. 82.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_01-shoot-idm140513901823856/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: En Stridsmand

til Købmanden efter det andet Det viste sig at være en ikke ubetydelig Indtægtskilde, som sprang, just som Pengenøden var størst.

Glæden spillede i den gamles Øjne herover. Men det kom snart paa det sidste med ham. Den sidste Tids Anstrængelser havde taget haardt paa ham, saa han blev mere og mere affældig, og da Vaarens første Tegn var i Luften, døde han.

Da han laa paa sit yderste, havde han haget sine Knokkel-Fingre i Sønnens Haand og sagt: »Lov mig! Lov mig, at«

»Jeg skal nok!« Søren trykkede hans Haand.

»Ja for — han trak Vejret dybt — »jeg er ræd, det kan slægte!«

Saa havde han vinket Sønnekonen hen til sig og givet hende den anden Haand. Dermed var Livets Lys slukket i hans Øje.

Men disse Ord om, at det kunde